I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 2413/95 VAN DE RAAD

van 6 oktober 1995

tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van ferrosilicomangaan van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3283/94 van de Raad van 22 december 1994 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap (1), inzonderheid op artikel 23, waarin is bepaald dat Verordening (EEG) nr. 2423/88 van de Raad van 11 juli 1988 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subisidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (2) nog zal worden toegepast op procedures waarvoor het onderzoek op 1 september 1994 reeds was geopend en op de datum van inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 3283/94 nog niet was afgesloten ;

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2423/88, hierna „de basisverordening" genoemd, inzonderheid op artikel 12,

Gezien het voorstel van de Commissie dat na overleg in het Raadgevend Comité is ingediend,

Overwegende hetgeen volgt :

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 3119/94 (3) (hierna „de voorlopige verordening" genoemd) voorlopige anti-dumpingrechten ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van ferrosilicomangaan (FeSiMn), ingedeeld onder GN-code 7202 30 00, van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika.

Bij Verordening (EG) nr. 866/95 (4) heeft de Raad de geldigheidsduur van deze rechten voor twee maanden verlengd.

B. VOORTZETTING PROCEDURE

(2) Na de instelling van de voorlopige anti-dumpingrechten hebben :

— het Comité de Liaison des Industries de Ferro-Alliages („Euroalliages", de indiener van de klacht),

— twee Zuidafrikaanse producenten, namelijk Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited en Samancor Limited,

— de Oekraïense autoriteiten en twee Oekraïense producenten, namelijk Nikopol Ferro Alloy Plant en Zaporozhye Ferro Alloy Plant,

— twee Braziliaanse producenten, namelijk Companhia Paulista de Ferro Ligas en Sibra Eletrosiderurgica Brasileira SA,

— de British Iron and Steel Producers Association (BISPA),

— een onafhankelijke importeur in Luxemburg, namelijk SA des Minerais,

— een importeur in het Verenigd Koninkrijk, namelijk Victoria Alloys (UK) Limited,

schriftelijk commentaar geleverd. De partijen die daarom verzochten, werden door de Commissie gehoord.

(3) De Commissie is voortgegaan de informatie te verzamelen en te verifiëren die zij voor haar definitieve bevindingen nodig achtte.

(4) De partijen werden op hun verzoek in kennis gesteld van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de aanbeveling te doen definitieve anti-dumpingrechten in te stellen en de bedragen die uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid waren gesteld, definitief te innen. Tevens werd een termijn vastgesteld waarbinnen de partijen, na deze mededelingen, opmerkingen konden maken.

(1) PB nr. L 349 van 31. 12. 1994, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1251/95 (PB nr. L 122 van 2. 6. 1995, blz. 1).
(2) PB nr. L 209 van 2. 8. 1988, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 522/94 (PB nr. L 66 van 10. 3. 1994, blz. 10).
(3) PB nr. L 330 van 21. 12. 1994, blz. 15.
(4) PB nr. L 89 van 21. 4. 1995, blz. 1.

(5) De Commissie heeft deze opmerkingen onderzocht en haar bevindingen op grond hiervan zo nodig gewijzigd.

C. ONDERZOCHT PRODUKT, SOORTGELIJK PRODUKT

(6) Daar geen enkele partij, na de instelling van de voorlopige anti-dumpingmaatregelen, opmerkingen heeft gemaakt over het onderzochte en het soortgelijke produkt, worden de bevindingen in de punten 9 en 10 van de voorlopige verordening bevestigd.

D. DUMPING

1. NORMALE WAARDE

Rusland, Oekraïne

(7) Daar geen nieuwe argumenten werden aangevoerd, worden de bevindingen in de punten 12 en 13 van de voorlopige verordening bevestigd.

Brazilië

(8) In het kader van de voorlopige bevindingen had de Commissie één normale waarde en derhalve ook één dumpingmarge berekend voor de twee Braziliaanse producenten die aan de procedure medewerkten, daar deze gelieerd bleken te zijn : de ene was de dochteronderneming van de andere.

(9) De Braziliaanse producenten hebben gevraagd dat voor hen afzonderlijk normale waarden worden vastgesteld, hetgeen tot individuele dumpingmarges zou moeten leiden. Zij voerden aan dat de werkwijze van de Commissie niet in overeenstemming was met artikel 13, lid 2, van de basisverordening waarin is bepaald dat anti-dumpingrechten op individuele basis worden vastgesteld voor elke medewerkingverlenende exporteur. Zij stelden voorts dat deze werkwijze van de Commissie eveneen strijdig was met artikel 2, lid 3, onder c), volgens welke bepaling de normale waarde alleen op de prijzen en kosten van een andere exporteur mag worden gebaseerd indien een exporteur het betrokken produkt niet in het land van oorsprong produceert of verkoopt. Bovendien zouden zij onafhankelijk van elkaar op de markt optreden en voerden zij een afzonderlijke administratie en boekhouding. Tenslotte voerden deze producenten aan dat de vaststelling van slechts één dumpingmarge een van hen zou benadelen, want de dumpingmarge van de ene is duidelijk lager dan die van de andere. De Braziliaanse exporteurs verzochten om deze redenen om de vaststelling van individuele dumpingmarges.

(10) Het is de vaste praktijk van de Instellingen van de Gemeenschap één dumpingmarge te berekenen in gevallen waarin het ene bedrijf de dochteronderneming is van het andere bedrijf, en waarin het ene bedrijf dus zeggenschap heeft over het andere. In dergelijke gevallen wordt het gemiddelde genomen van de cijfers van beide producenten. Het berekenen van individuele dumpingmarges zou tot een ontwijking van de anti-dumpingmaatregelen kunnen leiden (die daardoor geen effect meer zouden hebben), omdat gelieerde bedrijven hun produkten via het bedrijf met de laagste dumpingmarge zouden kunnen uitvoeren. De door de Commissie gevolgde werkwijze is niet in strijd met artikel 2, lid 3, onder c), van de basisverordening, daar de exporteur in Brazilië produceert en verkoopt, noch in strijd met artikel 13, lid 2, volgens welke bepaling de naam van de leverancier slechts in de verordening tot instelling van de rechten moet worden vermeld indien dit praktisch uitvoerbaar is. In onderhavig geval, daar slechts twee Braziliaanse producenten medewerking hebben verleend, waarvan de ene een dochteronderneming was van de andere, werd één dumpingmarge vastgesteld die tevens passend werd geacht voor niet-medewerkende producenten.

(11) De werkwijze van de Commissie voor de berekening van de normale waarde voor de twee medewerkingverlenende Braziliaanse producenten, als uiteengezet in de punten 14 tot en met 18 van de voorlopige verordening, wordt derhalve bevestigd.

Zuid-Afrika

(12) De Commissie heeft de normale waarde vastgesteld aan de hand van de prijzen op de binnenlandse markt van Zuid-Afrika bij verkoop van representatieve hoeveelheden in het kader van normale handelstransacties overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder a), van de basisverordening.

(13) Een Zuidafrikaanse producent stelde dat FeSiMn op de Zuidafrikaanse markt soms aan afnemers wordt verkocht waarmee hij indirecte banden had door een van zijn aandeelhouders en een dochteronderneming van deze aandeelhouder. Deze afnemers dienden als gelieerde bedrijven te worden beschouwd en de verkoop aan deze bedrijven zou bij de berekening van de normale waarde niet in aanmerking moeten worden genomen. Deze exporteur stelde voorts dat de overige verkoop op de binnenlandse markt in het onderzoektijdvak minder dan 5 % van het exportvolume naar de Gemeenschap bedroeg. Hij was derhalve van oordeel dat de Commissie de normale waarde had moeten berekenen door de fabricagekosten, de verkoop- en administratiekosten en de algemene kosten te nemen vermeerderd met een redelijke winst.

(14) Het voorstel van de Zuidafrikaanse producent kan niet worden aanvaard. De Commissie heeft vastgesteld dat de verkoopprijzen en kosten met betrekking tot de verkoop aan afnemers op een lijn lagen met de verkoopprijzen en kosten met betrekking tot de verkoop aan klanten die, volgens deze uitvoerder, volledig ongebonden waren. Er is geen enkele aanduiding gevonden die laat veronderstellen dat de banden met genoemde afnemers een zodanig impact hadden op de prijzen van deze verkopen dat ze niet als in het kader van normale handelstransacties plaats te hebben gevonden kunnen worden beschouwd. Daarenboven heeft de Zuidafrikaanse producent geen bewijzen gegeven om deze bewering te staven.

De bevindingen in de punten 19, 20 en 21 van de voorlopige verordening worden derhalve bevestigd.

2. EXPORTPRIJZEN

Rusland

(15) Daar geen nieuwe argumenten werden aangevoerd, worden de bevindingen in punt 22 van de voorlopige verordening bevestigd.

Oekraïne

(16) In het kader van de voorlopige bevindingen heeft de Commissie de exportprijzen van FeSiMn van oorsprong uit Oekraïne enerzijds vastgesteld aan de hand van de prijzen die door twee onafhankelijke, aan het onderzoek medewerkende importeurs waren betaald of te betalen waren en die zij had geverifieerd, en anderzijds, voor de overige exportverkoop die niet via deze twee exporteurs verliep, aan de hand van Eurostat-gegevens, die beschouwd werden als de meest betrouwbare gegevens die beschikbaar waren, als bedoeld in artikel 7, lid 7, onder b), van de basisverordening.

(17) Van de twee medewerkende Oekraïense exporteurs stelde er een dat de Commissie zijn wettelijke rechten had geschonden, daar de exportprijzen (en de correcties op de exportprijzen, zie punt 24 hieronder) gedeeltelijk op vertrouwelijke informatie berustten, namelijk informatie die van de twee onafhankelijke importeurs afkomstig was die aan de procedure medewerkten, en dat deze hem niet ter verificatie waren voorgelegd.

(18) Bij haar onderzoek had de Commissie geconstateerd, zoals in punt 23 van de voorlopige verordening uiteengezet, dat de informatie over de exportverkoop die de andere medewerkende Oekraïense producent had voorgelegd, niet bruikbaar was, met name omdat het niet mogelijk was uit de antwoorden in de vragenlijst op te maken of de cijfers over de exportverkoop betrekking hadden op export naar de Gemeenschap. Bovendien had de Oekraïense producent wiens cijfers wel betrekking hadden op export naar de Gemeenschap, verklaard dat hij niet zeker was dat de uitgevoerde hoeveelheden daadwerkelijk in de Gemeenschap waren ingevoerd. Bovendien was de totale hoeveelheid die naar de Gemeenschap geëxporteerd zou zijn, zoals door de twee betrokken Oekraïense producenten opgegeven, meer dan drie maal zo hoog dan het in Eurostat vermelde cijfer. Om deze redenen werden de door de Oekraïense exporteurs verstrekte gegevens als onbetrouwbaar beschouwd en werden zij bij de definitieve vaststelling van de exportprijzen buiten beschouwing gelaten, overeenkomstig artikel 7, lid 7, onder b), van de basisverordening.

(19) De exportprijzen werden definitief vastgesteld aan de hand van de Eurostat-gegevens. Deze werden voor de vaststelling van de exportprijzen van FeSiMn van oorsprong uit Oekraïne het meest geschikt geacht, omdat zij betrekking hadden op de gehele invoer van dit produkt in de Gemeenschap tijdens het onderzoektijdvak, terwijl de gegevens van de twee medewerkende importeurs slechts betrekking had op 53 % van deze invoer. De prijzen van deze importeurs, die door de Commissie waren gecontroleerd, bleken evenwel in het algemeen met de Eurostat-cijfers overeen te stemmen. Voorts wordt erop gewezen dat de Instellingen van de Gemeenschap voor landen zonder markeconomie, zoals Oekraïne, normalerwijze één enkele dumpingmarge vaststellen voor alle export naar de Gemeenschap en geen individuele dumpingmarges berekenen voor afzonderlijke exporteurs. De twee Oekraïense producenten zijn derhalve niet benadeeld door het feit dat de door hen verstrekte informatie over prijzen buiten beschouwing is gelaten, daar hun exportprijzen uit de Eurostat-gegevens kunnen worden afgeleid. Deze gegevens zijn openbaar en kunnen door de betrokken Oekraïense producent geraadpleegd worden om de juistheid van de bevindingen van de Instellingen van de Gemeenschap te controleren.

Brazilië

(20) Daar geen nieuwe argumenten werden aangevoerd, worden de bevindingen in punt 25 van de voorlopige verordening bevestigd.

Zuid-Afrika

(21) Een Zuidafrikaanse producent verzocht om wijziging van de cijfers voor kosten en winst die de Commissie in het kader van de reconstructie van de exportprijzen had berekend, op grond van artikel 2, lid 8, onder c), van de basisverordening. Dit verzoek, dat met het nodige bewijsmateriaal was gestaafd, is aanvaard en de desbetreffende wijzigingen zijn aangebracht.

Vergelijking

Rusland

(22) De in de punten 27 tot en met 31 vermelde wijzigingen van de correcties op de normale waarde voor Brazilië zijn ook op Rusland toegepast, daar Brazilië als referentieland was gekozen.

Daar geen andere nieuwe argumenten werden aangevoerd, worden de bevindingen in de punten 27 en 29 van de voorlopige verordening bevestigd.

Oekraïne

(23) In het kader van de voorlopige bevindingen had de Commissie geconstateerd dat de gegevens die de twee medewerkende Oekraïense producenten hadden verstrekt om correcties te verkrijgen voor verschillen in fysieke hoedanigheden en verkoopkosten (met name voor een hoger fosforgehalte en het verbrijzelen en zeven van het produkt) niet met bewijsmateriaal waren onderbouwd of niet overeenstemden met de door haar gecontroleerde informatie van de twee onafhankelijke importeurs die aan het onderzoek medewerkten (kredietkosten en commissies). De Commissie was derhalve van oordeel dat de informatie die de Oekraïense producenten hadden verstrekt niet betrouwbaar was en heeft haar bevindingen gebaseerd op door haar gecontroleerde gegevens van de medewerkende importeurs die als de meest betrouwbare informatie werd beschouwd die beschikbaar was overeenkomstig artikel 7, lid 7, onder b), van de basisverordening.

(24) Een van de twee medewerkende Oekraïense producenten stelde dat de Commissie zijn wettelijke rechten in het kader van de voorlopige bevindingen heeft geschonden, omdat de correcties op de exportprijzen op vertrouwelijke informatie waren gebaseerd die hem niet ter verificatie was voorgelegd, namelijk de informatie die de twee onafhankelijke importeurs hadden verstrekt die aan de procedure medewerkten.

(25) Er wordt op gewezen dat de correcties met het oog op de vergelijking die de betrokken producent had aangevraagd, en die voorlopig aan de hand van vertrouwelijke informatie waren berekend, bij de definitieve bevindingen zijn gehandhaafd, omdat na de instelling van de voorlopige rechten geen nieuw bewijsmateriaal is voorgelegd. Het werd redelijk geacht de verzoeken van de betrokken exporteurs om correcties, bij gebrek aan bewijsmateriaal, niet van de hand te wijzen, maar ze op controleerbare gegevens uit andere bron te baseren. De bewering dat de wettelijke rechten van de betrokken exporteur zijn geschonden, is derhalve ongegrond.

(26) De wijzigingen op correcties die voor Brazilië werden toegestaan, gemaakt om de hieronder onder de punten 27 tot en met 31 aangegeven redenen, werden ook op Oekraïne toegepast.

Brazilië

(27) De Commissie had, in het kader van haar voorlopige bevindingen, die normale waarde op maandelijkse basis vastgesteld. In de maanden waarin de gewogen gemiddelde prijzen op de binnenlandse markt in het kader van normale handelstransactie beneden de kostprijs lagen, werd de normale waarde geconstrueerd overeenkomstig artikel 2, lid 3, onder b), van de basisverordening.

(28) Na de bekendmaking van de voorlopige bevindingen verzochten de twee Braziliaanse producenten, op grond van bewijsmateriaal, om correcties op de geconstrueerde normale waarde voor bepaalde directe verkoopkosten en voor directe kredietkosten.

(29) Dit verzoek is gedeeltelijk ingewilligd. De voor bepaalde directe verkoopkosten gevraagde correcties zijn, overeenkomstig artikel 2, leden 9 en 10, van de basisverordening, in de definitieve berekeningen opgenomen, waardoor de geconstrueerde normale waarden 2,2 % lager werden.

(30) Het verzoek betreffende kredietkosten moest echter van de hand worden gewezen. De producenten konden deze kosten, voor de berekening van de normale waarde, niet kwantificeren en niet van de andere financieringskosten afzonderen. De Commissie heeft derhalve de totale financieringskosten over de binnenlandse en exportverkoop omgeslagen op basis van de totaal geproduceerde verhandelbare hoeveelheden. Deze werkwijze wordt in het kader van de definitieve bevindingen bevestigd.

(31) De normale waarde werd in het kader van de definitieve bevindingen op dezelfde wijze vastgesteld als in het kader van de voorlopige bevindingen, waarbij evenwel bovenomschreven correcties werden toegepast.

Zuid-Afrika

(32) Een Zuidafrikaanse producent verzocht, aan de hand van bewijsstukken, om een herberekening van de verkoopkosten in de Gemeenschap. Dit verzoek werd aanvaard en met het oog op de vergelijking werden de nodige correcties toegepast.

Dumpingmarges

(33) Op grond van de conclusies hierboven inzake de normale waarde en de exportprijs, en de vergelijking tussen beide, is bij het definitieve onderzoek van de feiten gebleken dat het betrokken produkt van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika met dumping werd ingevoerd.

(34) De gewogen gemiddelde dumpingmarges voor de betrokken landen en bedrijven, in procenten van de cif-prijzen, franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, zijn de volgende :

— Rusland : 54,2 %

— Oekraïne : 43,9 %

— Brazilië : 36,1 %

— Zuid-Afrika :

  — Highveld Steel and Vanadium Corporation Limited : 45,3 %

  — Samancor Limited : 48,3 %.

(35) Wat de dumpingmarge betreft voor producenten in Brazilië en Zuid-Afrika die geen medewerking verleenden, worden de bevindingen in punt 32 van de voorlopige verordening bevestigd, daar geen nieuwe argumenten werden aangevoerd.

E. SCHADE

1. CUMULATIE

(36) De bevindingen in punt 34 van de voorlopige verordening ten aanzien van de minimale invoer uit Georgië worden hierbij bevestigd, daar geen nieuwe argumenten werden aangevoerd.

(37) Twee Zuidafrikaanse producenten en een organisatie van de gebruikende bedrijfstak maakten bezwaar tegen het besluit van de Commissie de invoer uit Zuid-Afrika te cumuleren met de invoer uit Oekraïne, Rusland en Brazilië, daar importvolume en marktaandeel van het Oekraïense, Russische en Braziliaanse produkt in de periode 1989-onderzoektijdvak aanmerkelijk waren gestegen, terwijl importvolume en marktaandeel van het Zuidafrikaanse produkt waren gedaald. Zij wezen erop dat de Commissie in een vroegere zaak had besloten invoervolumes die een tegenovergestelde tendens vertoonden niet te cumuleren (Zaak wolfraamcarbide, PB nr. L 83 van 30. 3. 1990, blz. 41). De export uit elk betrokken land zou, alvorens gecumuleerd te worden, een soortgelijke ontwikkeling moeten vertonen, daar de Commissie in vroegere zaken de stijging van de invoer, dus de trend van de invoer, als een voorwaarde voor cumulatie zou hebben beschouwd. Bovendien zouden de exportprijzen van het Zuidafrikaanse produkt hoger zijn dan die van het Oekraïense, Russische en Braziliaanse produkt.

Voorts werd gesteld dat het Zuidafrikaanse produkt van zodanige kwaliteit was dat het geen concurrent was van de produkten uit de andere betrokken landen, vooral omdat Zuid-Afrika van deze landen het enige was met een ISO 9002-erkenning.

(38) Na onderzoek van bovengenoemde argumenten en claims betreffende invoervolumes, marktaandeel, exportprijzen en kwaliteit van het importprodukt, wordt bevestigd dat de invoer uit Zuid-Afrika om de volgende redenen met die uit de andere betrokken exportlanden gecumuleerd dient te worden :

— Hoewel de invoer uit Zuid-Afrika in de periode van 1989-onderzoektijdvak met 5,4 % is gedaald, is deze aanzienlijk gebleven. Behalve in 1990 toen 47 227 ton werd ingevoerd, bedroeg de invoer steeds meer dan 50 000 ton, terwijl het marktaandeel varieerde van 12,7 % in 1989 tot 9,9 % in het onderzoektijdvak. In tegenstelling tot hetgeen in de wolfraamcarbidezaak werd vastgesteld, is het niet zo dat de invoer uit Zuid-Afrika een trend vertoont die juist omgekeerd is aan die van de invoer uit andere landen. De invoer uit Zuid-Afrika is in de periode 1989-onderzoektijdvak niet duidelijk omlaag gegaan, maar relatief stabiel gebleven.

— Ook de prijzen volgden dezelfde ontwikkeling, dat wil zeggen dat de prijzen voor alle onderzochte exportlanden, waaronder Zuid-Afrika, in de periode 1989-onderzoektijdvak duidelijk zijn gedaald.

— Geconstateerd werd ook dat de produkten uit de onderzochte landen met elkaar en met die van de bedrijven in de Gemeenschap concurreerden. Het is niet zo dat een producent met een „ISO-9002"-erkenning ander FeSiMn maakt dan andere producenten. Deze erkenning betekent dat de producent een internationaal erkend kwaliteitscontrolesysteem gebruikt dat een bepaalde waarborg inhoudt voor de afnemers. Voorts werd vastgesteld dat verschillende producenten in de Gemeenschap een „ISO-9002"-erkenning hebben en dat producenten zonder deze erkenning in het algemeen in staat zijn FeSiMn van dezelfde of soortgelijke kwaliteit te produceren als producenten met deze erkenning.

(39) Een Zuidafrikaanse producent stelde voorts dat indien de Commissie, bij het onderzoek naar de ontwikkeling van de invoer, niet alleen de periode 1989-onderzoektijdvak in aanmerking had genomen, maar ook het jaar 1988, nog duidelijker gebleken zou zijn dat de invoer uit Zuid-Afrika dalende was. Voorts stelde deze exporteur dat het

bericht van inleiding van de procedure op 4 augustus 1993 was gepubliceerd en dat de Commissie derhalve een onderzoektijdvak had moeten kiezen dat dichter bij deze datum lag dan de periode 1 april 1992 — 31 maart 1993. Ook dan zou de dalende tendens van de invoer van Zuid-Afrika duidelijker zijn gebleken.

(40) Het is de normale praktijk van de Instellingen van de Gemeenschap ontwikkelingen in invoervolumes, marktaandeel, prijzen enz. over een periode van meerdere jaren te bezien, normalerwijze vier jaar met inbegrip van het onderzoektijdvak. Deze praktijk werd toegepast in onderhavig geval : een onderzoektijdvak (1 april 1992 tot en met 31 maart 1993) werd gekozen en de vier kalenderjaren 1989 tot en met 1992. Deze periode werd toereikend geacht om een objectief idee te verkrijgen over de ontwikkelingen van de marktsituatie voor alle betrokken partijen. Indien gegevens over 1988 in het onderzoek waren betrokken, had dit, voor cumulatiedoeleinden, niet tot verschillende conclusies geleid over ontwikkelingen in de invoer enz.

(41) Wat de keuze van het onderzoektijdvak betreft, wordt erop gewezen dat de Commissie er in het algemeen naar streeft een onderzoektijdvak te kiezen dat zo dicht mogelijk bij de datum van opening van de procedure ligt. Soms moet echter ook met andere factoren rekening worden gehouden om er bij voorbeeld voor te zorgen dat de gegevens snel en efficiënt kunnen worden toegezonden, gecontroleerd en beoordeeld. Daarom verdient het bij voorbeeld de voorkeur onderzoektijdvak en kalenderjaren of financiële kwartalen of semesters te laten samenvallen. Indien een betrokkene echter van oordeel is dat het door de Commissie gekozen onderzoektijdvak niet geschikt is, moet hij dit de Commissie zo spoedig mogelijk laten weten. Dit zou, in dit geval, na ontvangst van de vragenlijst zijn geweest en niet, zoals nu is gebeurd, eerst na bekendmaking van de voorlopige bevindingen. De betrokken exporteur heeft de vragenlijst voor het gekozen onderzoektijdvak — dat met zijn boekjaar overeenstemt — zonder opmerkingen beantwoord en heeft tegen dit onderzoektijdvak ook geen bezwaar gemaakt tijdens de controle ter plaatse van de verstrekte gegevens.

2. AANMERKELIJKE SCHADE

(42) Verscheidene exporteurs voerden aan dat de bedrijfstak van de Gemeenschap geen aanmerkelijke schade heeft ondervonden. De financiële verliezen van deze bedrijfstak zouden de enige aantoonbare indicator van schade zijn, terwijl produktie en verkoop gestegen waren, de produktiecapaciteit constant was gebleven en de bezettingsgraad toegenomen. Voorts werd gesteld dat een afname van het aantal arbeidsplaatsen geen geschikte schade-indicator is, omdat dit tot een toename van de produktiviteit leidt.

(43) De bevindingen van de Commissie ten aanzien van produktie, verkoop, marktaandeel en financiële resutlaten maken het duidelijk dat de producenten in de Gemeenschap, om de schade ten gevolge van dumping te beperken, als reactie op de druk op de verkoopprijzen die door deze dumping werd veroorzaakt, de strategie hebben toegepast de prijsontwikkelingen te volgen om hun marktaandeel te behouden. Ofschoon dit doel niet geheel werd bereikt (het marktaandeel is van 1989 tot in het onderzoektijdvak met 1,2 % gedaald), zijn produktie en verkoop gestegen en is de bezettingsgraad min of meer stabiel gebleven. Dit heeft evenwel tot zware financiële verliezen geleid waardoor deze bedrijfstak in zijn voortbestaan wordt bedreigd. De negatieve ontwikkeling van de financiële situatie van deze bedrijfstak is als een belangrijke indicator van aanmerkelijke schade.

(44) Een exporteur stelde dat de winst van de bedrijfstak van de Gemeenschap in 1989 (16,9 % op de omzet) buitengewoon hoog is, vergeleken met de financiële resultaten van negen metaalverwerkende bedrijven in de Verenigde Staten in de periode 1987-1992 (gaande van een winst van 7,9 % tot een verlies van 8,5 %), en dat dit winstcijfer waarschijnlijk op onbetrouwbare financiële verslagen van de producenten in de Gemeenschap was gebaseerd. Deze exporteur trok ook de verliezen van de bedrijfstak van de Gemeenschap in de jaren 1990 tot en met het onderzoektijdvak in twijfel, alsmede de betrouwbaarheid van de kostenallocatiemethoden. Beide argumenten werden echter niet met bewijsmateriaal gestaafd.

(45) De Commissie is van oordeel dat de financiële resultaten van een bepaalde bedrijfstak (hier de FeSiMn-producerende bedrijfstak) moeilijk met de financiële resultaten van een aantal andere bedrijfstakken vergeleken kunnen worden. Een dergelijke vergelijking kan in het algemeen geen goede basis zijn om de financiële situatie van de FeSiMn-producerende bedrijfstak van de Gemeenschap weer te geven. Bij het onderzoek is het de Commissie niet gebleken dat er redenen zijn om aan de juiste weergave van de financiële resultaten, gebaseerd op een door externe accountants gecontroleerde boekhouding, te twijfelen. Ook was vastgesteld dat de kostenallocatiemethoden van de producenten in de Gemeenschap correct waren.

(46) Een exporteur stelde dat de bedrijfstak van de Gemeenschap slechts voor bepaalde kwaliteiten marktaandeel had verloren, namelijk voor FeSiMn met een normaal en een laag koolstofgehalte, terwijl het marktaandeel voor de standaardkwaliteit FeSiMn, waarop de Commissie de prijsvergelijkingen had gebaseerd, zowel in het kader van de voorlopige als in het kader van de definitieve bevindingen, met 0,5 % was toegenomen.

(47) In dit verband wordt erop gewezen dat de voorgelegde cijfers over marktaandelen niet juist zijn, omdat de marktaandelen voor de verschillende kwaliteiten in procenten van het totale verbruik in de Gemeenschap van alle kwaliteiten te zamen zijn uitgedrukt en niet in procenten van het verbruik van de verschillende kwaliteiten afzonderlijk. De verstrekte cijfers geven derhalve geen juist beeld van de ontwikkelingen in marktaandeel voor de verschillende bovengenoemde kwaliteiten.

(48) De definitieve conclusie is dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade heeft geleden, gezien de verslechtering van de financiële situatie zoals blijkt uit de toenemende verliezen over de jaren 1989 tot en met het onderzoektijdvak.

F. OORZAKELIJK VERBAND

1. GEVOLGEN VAN DE INVOER MET DUMPING

(49) In punt 57 van de voorlopige verordening is de Commissie tot de voorlopige conclusie gekomen dat de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade had geleden door de invoer van FeSiMn van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika, te zamen genomen.

2. ANDERE FACTOREN

Prijzen van de grondstoffen en algemene vraag van de staalindustrie

(50) Een exporteur stelde dat de aanzienlijke stijging van het mangaanaanbod in de afgelopen jaren, zoals uit de publikaties van het US Bureau of Mines blijkt, in de periode 1989-1993 tot een daling van de mangaanertsprijzen van 5 tot 10 % per jaar heeft geleid, terwijl de afnemende vraag van de staalindustrie in dezelfde periode tot prijsdalingen op de wereldmarkt heeft geleid, wat ook de daling van de prijzen voor FeSiMn in de Gemeenschap verklaart.

(51) De Commissie is van oordeel dat de daling van de prijzen voor mangaanerts, welke prijzen slechts 10 tot 15 % uitmaken van de totale produktiekosten van FeSiMn, de nog sterkere prijsdalingen van het eindprodukt in de betrokken periode niet kan verklaren. Voorts werd vastgesteld dat het totale verbruik van, en dus de vraag naar FeSiMn in de Gemeenschap van 1989 tot in het onderzoektijdvak met ongeveer 21 % was gestegen.

Noorwegen

(52) Producenten in Brazilië, Zuid-Afrika en Oekraïne en een organisatie van de verbruikende industrie waren van oordeel dat de door de bedrijfstak van de Gemeenschap geleden schade te wijten was aan de invoer uit Noorwegen en niet aan de invoer uit de bij deze procedure betrokken exportlanden. Meer in het bijzonder werd aangevoerd dat de sterkste daling van de rentabiliteit van de producenten in de Gemeenschap zich tussen 1989 (winst : 16,9 %) en 1990 (verlies 14,9 %) had voorgedaan, dat wil zeggen in een periode waarin de invoer uit de betrokken exportlanden slechts met 8 000 ton was gestegen. In dezelfde periode (1989-1990) zouden de prijzen van de producenten in de Gemeenschap op de markt van de Gemeenschap met 27 % zijn gedaald, zouden de prijzen van het Noorse produkt met 21 % zijn gedaald, maar de prijzen van de produkten uit de betrokken exportlanden slechts met 17 %. Voorts werd erop gewezen dat de prijzen van het Noorse produkt op de markt van een Lid-Staat in 1990 zelfs met 24 % waren gedaald.

(53) In dit verband wordt erop gewezen dat het marktaandeel van het Noorse FeSiMn gedaald was van 41,4 % in 1989 tot 30,8 % in het onderzoektijdvak en dat de gemiddelde importprijzen op de markt van de Gemeenschap voor dit Noorse produkt (volgens Eurostat) in het onderzoektijdvak en de kalenderjaren 1989-1992 steeds hoger waren dan die van het FeSiMn uit de andere exportlanden en die van de producenten in de Gemeenschap. Deze situatie kwam ook in 1989/1990 tot uiting, toen de invoer uit Noorwegen daalde van 171 887 ton (marktaandeel : 41,4 %) tot 139 928 ton (marktaandeel : 34,4 %). Ofschoon de gemiddelde prijzen van het Noorse produkt (volgens Eurostat) met 21 % daalden, waren zij toch nog ongeveer 17 % (of meer dan 80 ecu) hoger dan de gewogen gemiddelde prijzen van de bij deze procedure betrokken exporteurs, en 6 % hoger dan de prijzen van de producenten van de Gemeenschap.

(54) Gezien het bovenstaande wordt geoordeeld dat het niet waarschijnlijk is dat de producenten in de Gemeenschap schade hebben geleden door de invoer uit Noorwegen. Dit argument moet derhalve worden afgewezen.

Concurrentievermogen van de bedrijfstak van de Gemeenschap

(55) De twee Braziliaanse producenten die aan de procedure medewerkten, stelden dat de bedrijfstak van de Gemeenschap door een gebrek aan concurrentievermogen schade had geleden, daar deze bedrijfstak zelfs in 1990, toen zijn prijzen nog ongeveer 12 % hoger waren dan die op de wereldmarkt, al de eerste financiële verliezen leed. Dit argument werd onderbouwd met een vergelijking van de prijzen van FeSiMn in de Gemeenschap en de Verenigde Staten in de jaren 1989 tot en met 1992. Het gebrek aan efficiëntie van de bedrijfstak

zou voorts ook blijken uit de lage arbeidsproduktiviteit, uitgedrukt in gemiddelde produktie per werknemer, in vergelijking met FeSiMn-producenten buiten de Gemeenschap. Voorts legden deze producenten een raming voor die gebaseerd was op in de klacht vermelde gegevens, op Amerikaanse statistieken en „interviews".

(56) In dit verband moet worden opgemerkt dat bij de vergelijking van de prijzen in de Gemeenschap en de Verenigde Staten geen rekening is gehouden met de resultaten van een anti-dumpingprocedure van de Amerikaanse overheid, tijdens welke werd geconcludeerd dat de prijzen op de Amerikaanse markt sterk beïnvloed waren door de invoer met dumping uit verscheidene landen. Het is daarom waarschijnlijk dat de prijzen op de Amerikaanse markt door oneerlijke handelspraktijken zijn vervalst.

(57) Ten aanzien van de beweerde lage produktiviteit van de bedrijfstak van de Gemeenschap wordt erop gewezen dat zelfs indien bepaalde exporteurs, gezien hun lagere produktiekosten, concurrerender kunnen werken dan bedrijven van de Gemeenschap, dit geen beletsel kan zijn maatregelen te nemen indien is aangetoond dat door dumping schade is veroorzaakt. Wel moet erop worden toegezien, en dit is in onderhavig geval ook gebeurd, dat schade die door gebrek aan concurrentievermogen is veroorzaakt, niet aan de invoer met dumping wordt toegeschreven. Voorts wordt erop gewezen dat de anti-dumpingmaatregelen op de dumpingmarge zijn afgestemd en niet op de hogere schademarge.

Conclusie

(58) Daar na de instelling van de voorlopige anti-dumpingrechten geen andere argumenten zijn aangevoerd ten aanzien van de oorzaken van de schade die de bedrijfstak van de Gemeenschap heeft geleden en gezien het bovenstaande, wordt geconcludeerd dat, zelfs indien andere factoren hebben bijgedragen aan de schade die deze bedrijfstak heeft geleden, de aanwezigheid van groten hoeveelheden laaggeprijsd, met dumping uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika ingevoerd FeSiMn, op zich genomen, aanmerkelijke schade heeft toegebracht aan de bedrijfstak van de Gemeenschap, welke schade voornamelijk tot uiting is gekomen in zware financiële verliezen.

G. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

Staalindustrie

(59) Een organisatie van de verbruikende industrie en een onafhankelijke importeur voerden aan dat de Commissie de belangen van de staalproducenten van de Gemeenschap, als verbruikers van FeSiMn in aanmerking diende te nemen en wezen erop dat anti-dumpingrechten op FeSiMn de produktiekosten van staalproducenten zal doen toenemen en hun concurrentievermogen aantasten. Dezelfde organisatie voerde aan dat, volgens de raming van een bedrijf, de prijs van FeSiMn 6 % van de conversiekosten van staal vertegenwoordigt.

(60) De Commissie heeft tijdens de procedure vastgesteld dat de prijs van FeSiMn in het algemeen slechts 1 % uitmaakt van de totale produktiekosten van staal. Bovengenoemde raming laat de uitwerking van de prijs van FeSiMn op de totale produktiekosten van staal buiten beschouwing : de conversiekosten zijn slechts een deel van de totale produktiekosten. Bovendien blijkt uit het commentaar van bovengenoemde organisatie niet of dit argument voor de staalindustrie in het algemeen geldt, of slechts voor bepaalde sectoren (b.v. de zogenaamde „mini-mills").

Anti-dumpingrechten en concurrentievermogen

(61) Verscheidene exporteurs voerden aan dat, hoewel de betrokken exporteurs door de instelling van de anti-dumpingrechten van de markt van de Gemeenschap zouden worden geweerd, de prijzen op deze markt toch niet op een niveau zouden komen waarop de producenten in de Gemeenschap weer winstgevend zouden worden. Volgens hen zouden alleen de Noorse exporteurs van de maatregelen profiteren en hun beweerde „dominante positie" versterken. Een betrokken exporteur voerde aan dat anti-dumpingrechten slechts de grootste Noorse exporteur ten goede zouden komen die reeds een dominante positie op de markt van de Gemeenschap zou hebben, daar deze een belang van 6 % heeft in Comilog, een in Gabon gevestigde onderneming die grote belangen heeft in een aantal produktiebedrijven in de Gemeenschap.

(62) Ten aanzien van deze argumenten dient er in de eerste plaats op te worden gewezen dat het in het algemeen in het belang van de Gemeenschap is dat een einde wordt gemaakt aan een verstoring van de markt door schadeveroorzakende dumping en oneerlijke concurrentie. Aangenomen wordt dat dergelijke maatregelen, noch in het algemeen noch in de bijzondere omstandigheden van onderhavige procedure, er noodzakelijkerwijze toe zullen leiden dat de produkten uit de betrokken landen van de markt van de Gemeenschap zullen verdwijnen. Voorts wordt ervan uitgegaan dat het herstel van eerlijke concurrentievoorwaarden ertoe zal leiden dat de bedrijfstak van de Gemeenschap behouden blijft en een actieve marktdeelnemer zal blijven. Anti-dumpingrechten zullen concurrentie op de markt van de Gemeenschap niet beletten.

Evenmin zullen deze rechten tot een dominante positie van Noorse exporteurs leiden. Beweerd werd dat de grootste Noorse exporteur een dominante positie op de markt van de Gemeenschap heeft vanwege zijn belangen in Comilog. Op de eerste plaats is het hoogst onwaarschijnlijk dat de betrokken Noorse onderneming, gezien haar geringe belang in Comilog, zeggenschap zou hebben over Comilog en vandaar uit over de markt van de Gemeenschap. Het zou veelzeggend zijn, indien de Noorse exporteur Comilog zou controleren, dat de bij hem geconstateerde ontwikkelingen in verkoop en marktaandeel ongeveer gelijk met die van de met Comilog gelieerde producenten in de Gemeenschap verlopen. Uit de beschikbare gegevens blijkt echter dat de ontwikkelingen in verkoop en marktaandeel voor de Noorse exporteur duidelijk negatiever waren dan voor de met Comilog gelieerde producenten in de Gemeenschap.

De betrokken maatregelen zullen de concurrentie op de markt van de Gemeenschap niet verminderen, omdat het FeSiMn daar niet alleen door de klagende producenten in de Gemeenschap, de Noorse exporteurs en de bij deze procedure betrokken exporteurs zal worden aangeboden, maar ook door producenten in de Gemeenschap die niet bij deze procedure zijn betrokken en door andere exporteurs dan de Noorse die niet aan antidumpingmaatregelen zijn onderworpen (die in het onderzoektijdvak te zamen goed waren voor meer dan 15 % van het verbruik van FeSiMn in de Gemeenschap). Deze argumenten en claims moeten derhalve worden afgewezen.

Substitutie van FeSiMn door andere ferrolegeringen

(63) Een exporteur voerde aan dat de produktie van de staalindustrie van de Gemeenschap, nagenoeg de enige gebruiker van FeSiMn, van 1989 tot in het onderzoektijdvak met bijna 6 % is gedaald, hoewel de Commissie had vastgesteld dat het verbruik van FeSiMn in de Gemeenschap in dezelfde periode met 21,4 % was toegenomen. Deze exporteur stelde dat het voor de afweging van de belangen van de Gemeenschap belangrijke implicaties heeft indien deze situatie was ontstaan door de substitutie van ferrosilicium (FeSi) en ferromangaan (FeMn) door FeSiMn, omdat een substitutie in omgekeerde zin zou kunnen plaatsvinden na de instelling van antidumpingrechten op FeSiMn, waardoor de maatregelen niet het gewenste effect zullen hebben.

(64) De Commissie heeft tijdens het onderzoek kunnen constateren dat er waarschijnlijk sprake is van een substitutie van FeSi en FeMn, zoals hierboven aangegeven. Dit neemt echter niet weg dat schadeveroorzakende dumping heeft plaatsgevonden waartegen de bedrijfstak van de Gemeenschap het recht heeft te worden beschermd. Doel van een dergelijke bescherming is het herstel van eerlijke marktvoorwaarden. Voorts zijn reeds antidumpingmaatregelen van toepassing op de invoer van FeSi uit bepaalde bronnen, hetgeen een rol kan hebben gespeeld bij de substitutie van FeSi door FeSiMn. Het is echter minder waarschijnlijk dat anti-dumpingrechten op FeSiMn tot een substitutie in omgekeerde zin zal leiden, omdat de rechten op FeSi van kracht zullen blijven.

Conclusie

(65) Gezien het bovenstaande wordt de voorlopige vaststelling in punt 63 van de voorlopige verordening, dat het in het belang van de Gemeenschap is antidumpingmaatregelen te nemen, bevestigd.

H. VERBINTENISSEN

(66) Verbintenissen werden aangeboden door de Oekraiense autoriteiten te zamen met de Oekraïense exporteurs, en door de Braziliaanse producenten. De Commissie heeft deze aangeboden verbintenissen zorgvuldig onderzocht, waarbij zij met name aandacht heeft besteed aan het feit of het mogelijk was op de naleving ervan toezicht uit te oefenen. De Instellingen van de Gemeenschap staan in het algemeen enigszins gereserveerd tegenover verbintenissen betreffende dit soort ferrolegeringen, daar dergelijke verbintenissen nogal gemakkelijk ontdoken kunnen worden omdat het om fungibele produkten gaat die in verschillende kwaliteiten worden aangeboden waarvoor uiteenlopende prijzen gelden. Gezien echter het geringe aantal producerende exporteurs die bij onderhavige procedure betrokken zijn en de aard van de distributiekanalen in de Gemeenschap, heeft de Commissie de gezamenlijke verbintenis van de Oekraïense autoriteiten en de Oekraïense exporteurs aanvaard, alsmede de verbintenissen die de Zuidafrikaanse exporteurs hebben aangeboden (zie Besluit 95/418/EG van de Commissie [1]), daar deze verbintenissen de schadelijke gevolgen van dumping zullen wegnemen, overeenkomstig artikel 10, lid 2, van de basisverordening en omdat het goed mogelijk is op de naleving ervan toezicht uit te oefenen.

De Commissie heeft besloten de verbintenissen van de Braziliaanse exporteurs niet te aanvaarden omdat de minimumprijzen die deze exporteurs hebben aangeboden niet toereikend waren om schadeveroorzakende dumping weg te nemen.

Gezien het bovenstaande is de Raad tot de conclusie gekomen dat tegen de invoer van FeSiMn van oorsprong uit Brazilië maatregelen in de vorm van anti-dumpingrechten moeten worden genomen.

[1] Zie bladzijde 56 van dit Publikatieblad.

Alhoewel de verbintenissen die de Oekraïense autoriteiten te zamen met de Oekraïense producenten hebben aangeboden en de verbintenissen van de Zuidafrikaanse exporteurs zijn aanvaard, dient op de invoer van FeSiMn van oorsprong uit Oekraïne en Zuid-Afrika een residueel recht te worden ingesteld ter ondersteuning van de verbintenissen en om te voorkomen dat deze niet worden nageleefd.

I. RECHTEN

(67) De voorlopige maatregelen waren afgestemd op de vastgestelde dumpingmarges, behalve voor een Zuidafrikaans producent, voor wie het recht was afgestemd op de schademarge die lager was dan zijn dumpingmarge. De in het kader van de definitieve bevindingen vastgestelde dumpingmarges zijn in alle gevallen lager dan de schademarges ; deze worden bevestigd, omdat hierover na het instellen van de voorlopige maatregelen geen opmerkingen zijn ontvangen. Er moeten derhalve definitieve maatregelen worden ingesteld op de invoer in de Gemeenschap van FeSiMn van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika, en wel op een niveau waardoor overeenkomstig artikel 13, lid 3, van de basisverordening, de dumping wordt opgeheven.

Voor de Braziliaanse en Zuidafrikaanse ondernemingen die niet aan het onderzoek hebben meegewerkt of zich niet hebben gemeld, worden de bevindingen in punt 71 van de verordening betreffende het voorlopige recht bevestigd, omdat geen nieuw materiaal of nieuwe argumenten werden voorgelegd. Voor Brazilië dient het recht voor niet-meewerkende exporteurs van een niveau te zijn dat overeenkomt met de dumpingmarge die voor de twee meewerkende, gelieerde exporteurs is vastgesteld, terwijl het recht voor Zuid-Afrika van een niveau dient te zijn waardoor de dumping wordt opgeheven op basis van de hoogste van de twee dumpingmarges die voor de twee meewerkende exporteurs zijn vastgesteld.

(68) Gezien de prijsgevoeligheid van de markt voor ferrosilicomangaan en om het effect van de maatregelen voor de gebruikers in geval van aanzienlijke prijsstijgingen zo gering mogelijk te maken wordt het in dit geval passend geacht dat de rechten in de vorm van variabele rechten worden ingesteld. Met het oog daarop dienen de variabele rechten te worden vastgesteld als het verschil tussen de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, van het produkt van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika, en gelden de hierondervermelde minimumprijzen in alle gevallen waarin de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, lager is :

— Rusland : 504 ecu per ton produkt,
— Oekraïne : 492 ecu per ton produkt,
— Brazilië : 485 ecu per ton produkt,
— Zuid-Afrika : 500 ecu per ton produkt.

De rechten zijn niet van toepassing op de invoer in de Gemeenschap van FeSiMn dat is geproduceerd door de Oekraïense en Zuidafrikaanse exporteurs van wie prijsverbintenissen zijn aanvaard.

(69) Daar de invoer van FeSiMn uit Georgië te verwaarlozen was en derhalve niet geacht werd de bedrijfstak van de Gemeenschap aanmerkelijke schade te hebben toegebracht, achtte de Commissie het dienstig de procedure ten aanzien van dit land te beëindigen (zie Besluit 95/418/EG).

(70) De Commissie zal de situatie van de markt na het opleggen van de anti-dumpingmaatregelen bestuderen en zal, mochten de omstandigheden, met name met betrekking tot de prijsontwikkeling, een herziening noodzakelijk maken hiermee zo spoedig mogelijk een begin maken.

J. INNING VAN DE VOORLOPIGE RECHTEN

(71) De Raad acht het gezien de wijzigende vorm van de rechten in dit bijzondere geval niet passend de voorlopige anti-dumpingrechten definitief te innen. Daarom moeten de in de vorm van voorlopige anti-dumpingrechten als zekerheid gestelde bedragen worden vrijgegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Er wordt een definitief anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van ferrosilicomangaan, ingedeeld onder GN-code 7202 30 00, van oorsprong uit Rusland, Oekraïne, Brazilië en Zuid-Afrika.

2. Voor het produkt van oorsprong uit Rusland is het anti-dumpingrecht gelijk aan het verschil tussen de minimuminvoerprijs van 504 ecu per ton produkt en de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten zijn opgelegd, in alle gevallen waarin de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór oplegging van rechten, per ton produkt lager is dan de minimuminvoerprijs.

3. Voor het produkt van oorsprong uit Oekraïne (aanvullende Taric-code 8848) is het anti-dumpingrecht gelijk aan het verschil tussen de minimuminvoerprijs van 492 ecu per ton produkt en de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, in alle gevallen waarin de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, per ton produkt lager is dan de minimuminvoerprijs.

4. Voor het produkt van oorsprong uit Brazilië is het anti-dumpingrecht gelijk aan het verschil tussen de minimuminvoerprijs van 485 ecu per ton produkt en de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, in alle gevallen waarin de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, per ton produkt lager is dan de minimuminvoerprijs.

5. Voor het produkt van oorsprong uit Zuid-Afrika (aanvullende Taric-code 8818) is het anti-dumpingrecht gelijk aan het verschil tussen de minimuminvoerprijs van 500 ecu per ton produkt en de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, in alle gevallen waarin de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór rechten, per ton produkt lager is dan de minimuminvoerprijs.

6. Tenzij anders vermeld, zijn de bepalingen inzake douanerecht van toepassing.

7. De rechten zijn niet van toepassing op de invoer van het in lid 1 genoemde produkt dat door de volgende ondernemingen, waarvan prijsverbintenissen zijn aanvaard, is geproduceerd en naar de Gemeenschap uitgevoerd.

— *Oekraïne* (aanvullende Taric-code 8847):
  — Nikopol Ferro Alloy Plant,
  — Zaporozhye Ferroy Alloy plant;
— *Zuid-Afrika* (aanvullende Taric-code 8819):
  — Highveld Steel & Vanadium Corporation Limited,
  — Samancor Limited.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 6 oktober 1995.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. BORRELL FONTELLES